

РЕШЕНИЕ

№ 24275

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Петър Савчев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9197** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от „Концепт 2009“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. Н.С. срещу Решение от 28.02.2024г. по нахд № 7055/2023г. по описа на Софийски районен съд /РСР/, 8-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-2300181/27.04.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лв. на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че контролният орган е извършил проверката, без да констатира участието в нея на управителя А. и е връчил на неупълномощено лице призовка по чл.45, ал.1 от АПК. Излагат се аргументи за противоречива правна квалификация на твърдяното нарушение. Твърди се, че установеното в обекта лице Е. К. не е било на работа по време на проверката и не е била допусната от работодателя да престира труд. Обяснява се, че К. е била в механата, тъй като е искала да започне работа там и е демонстрирала на работодателя как добросъвестно ще изпълнява задълженията си и че е постъпила на работа след като е получила завереното уведомление по чл.62, ал.3

от КТ, а отбелязването, че е постъпила на работа на 11.02.2023г. е резултат от допуснатата техническа грешка поради неколкостепенното редуване на датите 11.02. и 13.02.. Във връзка със собственоръчно попълнена от К. декларация е изразено становище, че датата 09.01.2023г. е попълнена некоректно и че тя не е разбирала кои обстоятелства е следвало да отбележи, като следва да се има предвид и образователната ѝ степен – основно образование и нищожният и опит при работа с документи. Искане за обжалването съдебно решение да бъде отменено. Претендира за присъждане на разходи за двете инстанции.

В съдебно заседание представител на касатора не се явява.

Ответникът по касация – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ С., представляван от юр.к. П.Б. в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 28.02.2024г., постановено по нахд № 7055/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна следното: на 11.02.2023г., около 11,45ч. в [населено място], в обект механа „Чановите“ свидетелят Г. Б., извършил проверка по спазване на трудовото законодателство, по време, на която заварил лицето Е. Т. К. да полага труд като хигиенист. К. декларира, че полага труд от 09.01.2023г. с работно време от 10.00ч. до 18.00ч. и с определено възнаграждение 639,00 лв..

В хода на извършваната проверка по документи било констатирано, че регистрацията за сключения трудов договор с лицето до ТД НАП е върната потвърдена на 13.02.2023г. в 15:27:04ч. - видно от справка за приети и отхвърлени уведомления, а лицето е постъпило на работа на 11.02.2023г.

Въз основа на констатираното на 12.04.2023г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, за това, че „КОНЦЕПТ 2009“ ООД в качеството му на работодател е допуснал до работа лицето, без да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, правно квалифицирано като нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. АУАН е връчен на Л. М., упълномощена от управителя на дружеството с нотариално заверено пълномощно от 17.02.2023г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл.414, ал.3 от КТ.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя преди да му предостави при постъпване на работа

екземпляр от сключения трудов договор, подписан и от двете страни, и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Към момента на проверката – 11.02.2023г. около 14,45ч. безспорно е установено, че лицето Е. К. е престираля труд в кухнята на проверявания обект, като чистачка. Тя саморъчно е декларираля, че извършва тази дейност от 09.01.2023г., както и подробности за елементите на вече възникналято трудово правоотношение – работно място, работно време и почивки, заплата и т. н.

Задължението за изпращане на уведомление до съответналя территориялна дирекция на Националналя агенция за приходите, възниква за работодателя, като последица от сключване на писмен трудов договор с конкретния работник или служител. В случая е представен сключен трудов договор с дата 11.02.2023г., в който е посочено, че лицето е постъпило на работа на 11.02.2023г. Следователно в деня на проверката трудов договор е бил налице и работникът е допуснат до работа преди да му бъде предоставено копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ.Твърдението, че е допусната техническа грешка при изписване на датата на постъпване в трудовия договор не се доказва.

Касационното възражение, че посочената в декларацията дата 09.01.2023г. е попълнена некоректно и че Е. К. не е разбираля кои обстоятелства е следвало да отбележи, като се има предвид и образователналя й степен – основно образование и нищожният и опит при работа с документи е неоснователно и недоказано. Доказателства за образователналя степен на К. не са представени, но от попълнената от нея декларация следва извод, че владее писмено български език и че записаната от нея информация кореспондира напълно с поисканата такава.Това изключва вероятността лицето да не е разбрало кои обстоятелства е следвало да отбележи.

Не се доказват и твърденията, че на 11.02.2023г. Е. К. е била в обекта, тъй като е искаля да започне работа там и е демонстрирала на работодателя как добросъвестно ще изпълнява задълженията си. С подписаната от К. декларация се установява, че е започнала работа на 09.01.2023г. и на 31.01.2023г. е получила трудовото си възнаграждение.

Неоснователно е и възражението, че в АУАН и в НП нарушението е квалифицирано по различен начин. Както в акта, така и в НП е посочено, че е извършено нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. Размерът на наложената санкция е в минимално определения от кодекса и не може да се намалява.

Л. М. е упълномощена от управителя с нотариално заверено пълномощно, в т.1, на което е посочено, че е упълномощена от името и за сметка на „Концепт 2009 ООД“ да извършва всякакви правни и фактически действия, като представлява управителя пред всички лица, организации и учреждения в страната, а също така и примерно изброени правни действия, които не ограничават извършването на всички останали възможни правни действия. Това пълномощно я оправомощава да получава всякакви книжа, касаещи „Концепт 2009 ООД“, вкл. призовка по чл.45, ал.1 от АПК. Посоченото в т.9 на пълномощното е примерно изброяване и предвид посоченото в т.1 не ограничава упълномощаването й.

С оглед изложеното правилно СРС е приел, че законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора. Касационналя жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за

разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Правилно показанията на свидетелката М. не са кредитирани предвид писмените доказателства и показанията на актосъставителя. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. С оглед надлежно заявеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация, касаторът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН ,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.02.2024г., постановено по нахд № 7055/2023г. по описа на Софийски районен съд, 8-ми състав.

ОСЪЖДА „Концепт 2009“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата 80,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: